

Af Kommissionsbetænkningen fremgaar det, at der ikke for Kommissionens Flertal har været Tvivl om, at Medhjælperne burde have lige saa megen Frihed som de af Ferieloven omfattede Arbejdere. Endvidere har Flertallet, uanset en vis Betænkelighed ved en Overførelse af Ferielovens Feriemærkesystem til Medhjælperforholdene, bestemt sig til ikke at udforme særlige Regler om Medhjælperes Ferie, men at søge Ferielovens Omraade udvidet til ogsaa at omfatte Medhjælperforholdene, dels af Hensyn til de praktiske Vanskeligheder, der kunde opstaa ved en Persons Skiften inden for et Ferieaar mellem Medhjælperstilling og Arbejde, der falder ind under Ferieloven, dels fordi der ikke skønnes at være en saadan Forskel paa Medhjælper og andre Arbejdere, at to Sæt Regler skulde være nødvendige.

Repræsentanterne i Kommissionen for De samvirkende danske Landboforeninger har imidlertid ikke kunnet tiltræde Forslaget om, at Bestemmelserne i Ferieloven uden Ændringer overføres paa Medhjælperforholdet i Landbruget ved Ophævelsen af Bestemmelsen i Ferielovens § 1, Stk. 2, Nr. 3, og har til Begrundelse herfor anført, at Enkelthederne i Ferieloven er vedtaget med andre Forhold for Øje end Medhjælperforholdet inden for Landbruget. Da det ikke er lykkedes inden for Kommissionen at udfinde en anden Form for Ferieordning, end Ferielovens er Udtryk for, og da det nævnte Mindretal er af den Opfattelse, at Feriemærkesystemet er for kunstigt til Gennemførelse, særlig for de middelstore og mindre Landbrug, fraraader Mindretallet, at Bestemmelsen i Ferielovens § 1, Stk. 2, Nr. 3, nu ophæves.

Justitsministeriet maa for sit Vedkommende være enig i, at det er rimeligt, at Medhjælper med Hensyn til Retten til Ferie ikke stilles væsentlig ringere end andre Personer, der i øvrigt er beskæftiget i offentlig eller privat Virksomhed; paa den anden Side maa man imidlertid under de forhaandenværende Forhold finde det overvejende betænkeligt at bryde med Med-

hjælperlovens tilvante System til Fordel for en Ordning, der saavel i Landbruget som for almindelige Husmedhjælperes Vedkommende vil støde paa betydelige praktiske Vanskeligheder. Paa denne Baggrund er nærværende Lovforslag udarbejdet.

Om dettes enkelte Paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Det Antal Fridage, der efter hidtil gældende Ret har tilkommet Medhjælperen, foreslaas her fordoblet, hvorved der, saafremt den paagældende er forblevet i samme Tjenesteforhold i et halvt eller et helt Aar, tillægges ham Ret til Frihed i samme Omfang som efter Ferielovens Regler.

Det foreslaas derhos, at Medhjælperen i Mangel af modstaaende Aftale skal kunne forlange, at mindst Halvdelen af den ham tilkommende Frihed, altsaa tre, eventuelt seks, Søgnedage gives ham i Sammenhæng og i Tilslutning til en Søndag, og hvor dette efter Tjenesteforholdets Løbetid er muligt — altsaa ikke, hvor vedkommende f. Eks. er fæstet fra 1. November til 30. April — i Tidsrummet fra 2. Maj til 30. September, jfr. Ferielovens § 4. Vægrer Husbonden sig ved at opfylde Medhjælperens Krav, kan Medhjælperen som hidtil, jfr. Medhjælperlovens § 27 Nr. 6, ophæve Tjenesteforholdet uden Opsigelse.

Til § 2.

Loven foreslaas tillagt Gyldighed fra den almindelige Skiftedag, jfr. Medhjælperlovens § 3, 1. Maj, og det er fundet ubetænkeligt at bringe de nye Regler om Tidspunktet for Fridagene og om deres Meddelelse i Sammenhæng i Anvendelse ogsaa paa allerede da bestaaende Tjenesteforhold.

For saa vidt angaar Antallet af Fridage, har man derimod ment, at de nye Regler kun bør kunne anvendes, hvor Tjenesten er tiltraadt, eller Medhjælperen har tjent i 6 eller 12 Maaneder, efter det nævnte Tidspunkt, hvorimod Loven naturligvis ikke berører den Ret til Frihed, der tilkommer Medhjælperen efter de hidtil gældende Regler.